

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XIV.

V Ljubljani, mesca oktobra 1911.

Štev. 10.

Naznanilo.

Na razna vprašanja za brezdavčni sladkor se velecenjeni člani obveščajo, da je odbor brezdavčni sladkor za jesensko pitanje odklonil pod pogojem, da društvo dobi spomladi toliko večjo množino.

Odbor vtemeljuje ta sklep s sledečimi razlogi:

1. Cena brezdavčnemu sladkorju je sedaj 60 vin. *kg* na mestu v Pragi; spomladi je bil po 34 vin. Ako se računa, da je vmes 4% peska in 1% žaganja, potem vožnja iz Prage, strošek za razdelitev in poština, bi ne prišel nič cenejši prejemniku, kot čisti obdačeni kristalni sladkor, ki se dobi v večjih specerijskih trgovinah po 96 vinarjev kilogram.

2. Akotudi bi odbor sprejel sladkor, bi došel veliko prepozno za jesensko pitanje. Spomladi bo pa najbrže cena sladkorju zelo padla.

Odbor.

Čebele in čebelar v oktobru.

Jos. Kosi, Celje.

Kje zdaj ste solnčnati vi dnevi krasni,
ko vsako jutro žarki zlati jasni,
so klicali iz panja vun na delo
k dišečim cvetkam majhno me čebelo?

Dež mrzel vedno iz oblakov pada,
tako, da zginila je lepa nada,
da enkrat vsaj še na zeleni trati
z veseljem pila cvetke sok bi zlati.

Zato pa čebelar te dragi prosim:
Če hočeš, da ti zopet med nanosim,
spomladi trudim se v korist le tvojo,
tud' Ti zdaj misli na čebelo svojo.

Saj veš, da zima mene huda čaka,
a jo prebije lahko muha vsaka,
naj še tak oster veter zunaj brije,
če v sladko, polno hrambico se skrrije!

Enako bistrim valovom mogočne reke drvijo mesci za mesci in se izlivajo v mogočno morje večnosti, ne brigaje se za to, ali so na svojem potovanju učinkovali blagodejno, ali zapustili bedo in gorje. Dan za dnem se bolj krči, in leto se nagiba proti svojemu koncu.

Drevesa postajajo rumena, list pada za listom, narava pa se pripravlja k zimskemu spanju, in z njo tudi čebela.

Mesec september nam ni prinesel zaželjene jesenske paše. V prvi polovici je še prevladala neusmiljena suša, in vsaki razvoj medonosnih rastlin onemogočila. V drugi polovici pa je sicer padlo dovolj dežja, a bilo je že prepozno, in tudi noči so bile prehladne, da bi ajda, ki se je še tuintam razcvetela, medila. Tako je torej minil čas letošnje paše. Nekaterim je prinesel lepe uspehe, drugim pa žalostna razočaranja.

V mescu oktobru paša preneha in le tuintam še prinese katera čebela cvetnega prahu; vendar izlet je splošno slab, če ga zima in slabo vreme sploh ne zapreta.

Kdor je v septembru svoje čebele po potrebi združil, jim odvzel nepotrebno satovje, gledal na to, da imajo dovolj živeža za zimo, nima v oktobru nobenega posebnega dela pri njih.

Kdor pa tega v septembru ni storil, moral bode pač v oktobru, zakaj boljše je storiti pozno, kot sploh ne. Vendar krmljenje s sladkorjem se naj opusti, če ni posebne sile, in se naj krmi rajši v pomladi po prvem izletu, ker mogoče, da postane zgodnja zima, čebele ne bodo mogle sladkorja več zadelati, in bi jim isti več škodoval kot koristil.

Nekateri čebelarji so vajeni v jeseni žrelo močno zožiti.

Ta navada se je podedovala od očeta na sina, in še jo celo sedaj nekateri čebelarji listi priporočajo, a nima praktičnega pomena. V jeseni morajo biti vsa ljudstva, katera hočemo pustiti čez zimo, matična in močna, in taka rabijo odprta žrela, če so ista normalne velikosti, da jim dohaja dovolj zraka. Če je pa žrelo izvanredno veliko, kakor je imajo nekateri panji, celo čez celo sprednjo končnico, potem se mora zožiti, ker drugače čebele nemorejo roparicam vhoda ubraniti,

Tudi uhaja v mrzlih nočeh preveč zime v panj.

Pač pa je dobro, da se v oktobru že žrela proti mišim zavarujejo, zakaj noči so že hladne in miši iščejo zavetišča. Posebno rovke so v tem oziru nevarne. Ker so majhne, zmuznejo se lahko pri žrelu v panj, kjer naredijo veliko zla in čebele celo lahko uničijo. Moje zatvornice proti mišim so jako priproste in poceni. Vzamem kos deščice, ki mi ostane navadno kot odpadke pri narejanju okvirjev, vrežem v njo zarezo enako veliko žrelu panja in nabijem v zarezo žrebljičke, tako narazen, da čebela lahko skoz zleze miš pa ne. Deščico denem potem pred žrelo in sicer tako, da žrebljčki stojijo čez isto in jo pritrdim z žrebljičkom na panj.

V čebelnjaku naj se nastavijo mišje pasti. Čebelar naj sedaj v čebelnjaku in okoli njega vse osnaži in spravi v red. Prazni panji se naj osnažijo in shranijo, enako čebelarstvo orodje, katerega pred pomladjo ne bode več rabil.

Staro satovje in ostanke, katere je shranil poleti, naj skuha v vosek, lepe sate pa dobro shrani, da mu jih čez zimo miši ne uničijo. Pokril in osnažil bode panji šele v novembru ali decembru, ker sedaj bi bilo prezgodaj.

Pač pa je dobro, da se pod in med panji že sedaj denejo uloge papirja in se jih skupaj stisne, da jih pozneje ni treba več premikati in čebel motiti, ko so se že stisnile v svoj zimski prostor.

Ako je čebelar vse dosedaj navedeno delo pri svojih čebelah storil, naj jih pusti pri miru, da se bodo lahko nemoteno pripravljale tudi za zimo.

Kranjsko čebelarstvo in njega povzdiga.

Če upoštevamo dejstvo, da imamo v našem čebelarstvu investirano neznatno glavnico, morda komaj milijon kron, kar reprezentira vrednost naših čebelnjakov, čebel, raznega čebelarskega orodja in čebelarskih pridelkov, in nam ta glavnica donaja gori označene dohodke, potem res ne vemo, kje bi zamogli naš denar plodonosneje nalagati in našo delavno moč bolj gospodarsko uporabljati! Kaže nam pa to nesoglasje, da preveč terjamo iz te kmetijske stroke, kajti pri drugih panogah bi morali investirati najmanj desetkrat večjo glavnico, in to nam bodi migljaj, da upoštevajoč gori označeno dejstvo, da naše čebelarstvo propada, postopamo negospodarsko. In to se, žal, dogaja. Mi hočemo iz te gospodarske panoge črpati le dohodke, če pa ista prenaša tako naše izkoriščanje, je pa druga stvar. Opazovanja in dejstva govore, da se mi pregrešimo pri tem.

Oglejmo si samo letošnji način čebelarjenja. Po zelo slabi lanski letini imamo najobilnejši čebelarski pridelek. In kako smo pri tem postopali v jeseni? Nad stotisoč panjev smo prežveplali v zahvalo našim trdaljubnim živalicam, ki so nam toliko strdi in dragocenega voska donesle, namesto da bi si jih z združevanjem za spomlad obdržali, ko jih navadno tako zelo potrebujemo. Za bodočo pomlad si nismo prihranili v špekulativno ali v zasilno pitanje pristnega in čistega medu, ampak smo ga raje v jeseni za mal denar oddali medarjem. Ali je to gospodarsko, modro in ali se sme tako postopati, če se hoče umno čebelariti? In kdo je kriv, če se v veliki meri dogajajo take napake? — Edin odgovor na to je: pomanjkanje pouka in dobrih zgledov. Kako žalostno opisuje nemški čebelarski veleum baron Berlepsch naše čebelarjenje. On piše v svoji knjigi „Die Biene und ihre Zucht mit beweglichem Wabenbau“; „Ausser dem Lüneburgschen liefert zur Zeit die Bienenzucht nur noch in einem Teile Österreichs Resultate von national-ökonomischen Bedeutung; aber dort ist es nicht wie in der Haide, die Intelligenz und der Fleiss der Imker, die schaffen, sondern die übergütige Natur macht es möglich, dass der Imker selbst bei der unsinnigsten und rohesten Behandlung dennoch einen erklecklichen Ertrag erzielt. Hier segnet der Herr die Seinigen im Schlafe, wenn si aber wachen, würde der Segen doch mindestens ein fünffacher sein. — Man muss an der Donau, in Krain, Kärnten, Bukovina etc.

die Zuchtmetode kennen und eine Honigfechtung mit angesehen haben, um sich einen Begriff von dem Honnigreichtum dieser Länder und der Unwissenheit der Imker machen zu können.“

Ne morem tu navajati vseh napak, ki se dogajajo pri našem čebelarstvu; žal, da se to godi v taki meri, da to neugodno vpliva na njega razvoj. Ker pa imamo usodo našega čebelarstva v svojih rokah, ker je tedaj od nas odvisno, da se te razmere zboljšajo, zato priobčujem ta članek v strokovnem listu, da ga lahkočitajo vsi čebelarji. Tu moram, žal, omeniti, da ima naše javno mnenje v mnogem oziru uapačne nazore o našem čebelarstvu. Zelo prevladuje sodba, da čebelarstvo ne donaša nič, da je le bolj šport, ter da za njega izvrševanje ni treba nobenih sposobnosti, da čim bolj se to žuželko pusti pri miru, tem bolje je, zlasti ker ima hudo želo in rada piči. Kdor je kdaj občeval s kakim inteligentnim čebelarjem in kdor je kdaj videl njega gospodarske uspehe, ta zadobi druge pojme. Treba se je potruditi k pravemu čebelarju, in zvedeli bomo resnico.

Naše čebelarstvo ima pri nas narodno-gospodarski pomen. Dolžnost poklicanih činiteljev je, da se ta kmetijska panoga bolj neguje, da se za nje povzdigo ustvari kaj sistematično-trajnega in koristnega.

To se mora toliko bolj gotovo storiti, ker se naše sosedne dežele — Koroška, Štajerska in Primorska — zelo trudijo, da njih čebelarstvo napreduje. Ti sosedni čebelarji ustvarjajo naši kranjski čebeli občutno konkurenco, ki je toliko nevarnejša, ker ne spečavajo v tujino vedno dobrih čebel, in s tem trpi na dobrem imenu naša čebelarska pasma. Ako pri tem omenim še sedanji tok nemškega narodnega šovinizma, ki vedno tjavendan trobi „Svoji k svojim“ in narekuje, da naj si Nemci sami doma vzgojujejo domačo čebelno pasmo, tedaj uvidevamo, da moremo le z najboljšim blagom, reelno postrežbo, s širjenjem tržišča utrditi naše čebelarstvo. K uresničenju te misli pa je treba pouka in zgledov. Med našimi čebelarji imamo mnogo veščakov, ki bi kot čebelarski učitelji s poukom v obliki čebelarskih tečajev in popotnih predavanj ugodno vplivali na napredek našega čebelarstva. Pri naših inteligentnih čebelarjih imamo toliko vzornih čebelnjakov, kjer bi se vršil ta pouk, in odkoder bi se širil zgled, da bi se naše čebelarstvo kmalu povzdignilo. V ta namen je treba te cepljene moči le združiti k enakomernemu delovanju in jih podpirati v njih stremljenju. Nasledek tega delovanja pa bi bil tudi, da bi se naši sosedni čebelarji s Koroškega, Juž. Štajerskega in Primorskega čutili solidarnim našim težnjam, ker trpijo pod enakimi neugodnostmi, da bi se združili v močno falango, ki bi imela enak namen — vzorno gojiti našo čebelno pasmo, ki je vsem enaka — v gospodarsko ojačenje našega stališča in v ohranitev tega nam od božje narave podeljenega kmetijskega darila.

Da se ta cilj doseže, v to so poklicani javni činitelji; posameznik je podoben le kosu opeke ali kamnu v stavbi. Odločilne smeri ne more podati, kvečjemu opozarjati. In ta namen ima ta članek.

Čebel. šola v Gödöllö pri Budapešti na Ogrskem.

A. Lapajne, Grm pri Novem mestu.

Konec.

Program šole.

Čebelarška šola ima namen:

1. Da pri dvoletnem teoretičnem in praktičnem pouku poda udeležencem (gojencem, ki so vsi internisti) vse potrebno strokovno znanje, ki jih usposobi za samostojno izvrševanje čebelarstva in vrtnarstva. Učenci, ki so dovršili ta zavod, morejo tedaj v prvi vrsti na domačem posestvu izvrševati obe kmetijski panogi kot samostojno obrt, kar je posebno važno in dobičkanosno v bližini mest in večjih trgov, morejo pa tudi kot čebelarški mojstri ali kot vrtnarji vstopiti v službo pri veleposestvih, kjer potem delujejo kot kmetijski uslužbenci; pri tem pa ostanejo pri izvoljenem poklicu. Internisti, ki na tak način postanejo čebelarški in vrtnarski strokovnjaki, dobivajo v navadnih slučajih brezplačen pouk in vso oskrbo v zavodu.

2. Da prireja čebelarške tečaje za duhovnike, ljudske učitelje in čebelarje-začetnike. Ti tečaji so različni, kakršen imajo smoter, kar se hoče doseči in kakršen je letni čas.

3. Da širi s popotnim poukom čebelarško znanje med čebelarji.

4. Da oddaja, in sicer večinoma brezplačno, revnejšim čebelarjem čebele, čebelarško orodje, semena medunosnih rastlin, med-pitanec, čebelarške knjige in druge pripomočke.

5. Da z objavljanjem strokovnih spisov širi čebelarško vedo in prakso.

6. Da z zglednim čebelarjenjem na šoli spodbuja čebelarje k vzornemu oskrbovanju in negovanju te panoge. V to svrhu ji služi tako obsežno posestvo, da je moči na njem gojiti toliko rastlinstva, kolikor je potrebno, da dobijo od njih čebele skozi celo letno dobo zadostno množino nektarja in cvetnega prahu.

Delovanje zavoda.

Na šoli delujejo 1 voditelj zavoda, 1 čebelarški asistent, 1 vrtnar, 1 mizarški mojster in potrebni posli.

Goji se izključno banaška čebelna pasma.

Po statističnih podatkih se ceni letni pridelek iz čebelarstva v ogrski državni polovici, kamor spadata seveda tudi Hrvaška in Sedmograška, na d 4 milijone kron. Pri svoji teritorijalni različnosti je seveda tudi način čebelarjenja mnogovrsten. V čebelarški šoli v Gödöllö se koncentrira vzor tega delovanja. Od tu se širi blagodejno tako teorija kot praksa po vsi državni polovici in to v taki meri, kakor v nobeni drugi državi, ne v Avstriji in ne drugod v Evropi.

Tako umevajo Ogrji podpirati kmetijstvo in vsako njeno panogo. Čast jim; le žal, da ne najdejo v naši državni polovici posnemalcev!

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Mesečni pregled: avgust 1911.

Kraj	Učinek tehtanega panjů										Temperatura			Izletnih dni	Dni					
	Donos			Upad			Čist(a)				najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina			Pre-bitek	Po-raba	Najvišji donos	Dne	0	1/2	celi										
	1	2	3								1	2	3							
Ljubljana	210	105	60	15	—	5	360	—	35	5	34	9	22.2	31	12	—	—	4	27	23
Ilirska Bistrica	—	—	—	140	—	40	—	180	—	—	28	11	20.5	31	14	—	—	19	12	14
Kranj	12	112	115	104	75	25	35	—	35	27	32	12	21.5	30	—	—	—	9	22	7
Dovje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Podgorje pri Kamniku	345	260	295	20	20	25	835	—	85	26	33	9	22.3	31	9	—	—	7	24	25
Rova	610	265	125	—	60	40	900	—	130	5	30	9	19.5	31	10	—	—	2	29	27
Metlika	100	40	490	15	50	10	555	—	95	26	30	12	20.1	31	11	—	—	26	5	31
Struge pri Dobropoljah	1175	535	265	—	60	60	1855	—	230	6	31	7	19.2	31	5	—	6	14	11	28
Strlac pri Smarjeti	—	—	30	140	120	30	—	260	10	29	36	11	23.9	31	5	—	—	5	26	28
Nabrežina	—	—	30	85	100	40	—	195	—	—	40	21	29.3	31	12	—	—	—	31	19
Sv. Duh na Ostrem vrhu	430	240	120	—	10	20	760	—	80	6	30	11	20.3	31	10	—	1	16	14	—

„Učinek tehtanega panjů“ je naveden v dkg.

Ljubljana. Ajda, glavna paša mesca avgusta, je kakor povsod, tako tudi pri nas popolnoma odrekla vsled suše. Vendar so čebele ves čas prinašale majhne množine nektarja; le 1. in 30. je bil upad. Neko posebno drevo z imenom „Sophora japonica“ imam na vrtu, ki vsako leto v prvi polovici avgusta izborna medi. Bučel ie bilo od jutra do mraka na njem za več rojev. Ta rastlina bi lahko izpolnila pašno vrzel, ki je v začetku tega mesca, ako bi se nasadila v zadostni množini. Ima pa to slabo stran, da ji cvetje zelo rado odpada, in čebele v mnogobrojnem številu iščejo hrane tudi po odpadlem cvetju na tleh. Kot drevoredno in obcestno drevo ga nikakor ne bi mogel priporočati.

Ilirska Bistrica. V prvi tretjini ni bilo nikake paše, v ostalih le toliko, da je bilo prav malo upada. Suša, ki naši dolini tako kmalu ne škoduje, ožgala je vse zelenje po gričih in gorovju. Panji, ki stoje v resju, bodo menda nekaj boljši kot doma. Žepek (Thymian), ki se tudi pri nas v mali množini najaja, ni izdal posebno.

Žnidaršič.

Kranj. Kakor nobeno drevo ne zraste do nebes, tako je tudi z našimi čebelami. Bili smo že blizu, pa nam debela črta prekriža račun. Po izbornih uspehih v prejšnjih mescih, posebno v juliju, sodili smo, da bode letos eno izmed najbolj mednih let. Suša pa nam je najboljši vir, ajdo, popolnoma uničila. — Prihodnje leto bomo imeli dobre plemenjake, ako nam gozdni med ne napravi neumnosti.

Konjedic.

Podgorje. Tri mesce ni bilo izdatnega dežja, ne jutranje megle in rose. Ni čudno, da nas je ajda varala. Ker smo v juliju za prezimovanje nesposobni gozdni med izmetali, so sedaj vsi panji, izvzemši kranjske, prazni. Morali bomo krmiti s sladkorjem.

Sallath.

Rova. Take suše ne pomnijo najstarejši ljudje v fari. Še gozdno drevje se je začelo sušiti. Donos v tem mesecu je večinoma z jelk. Med je zelo gosto vlečljiv in ne bo dober za prezimovanje, ker bodo čebele pri tej hrani rabile mnogo vode.

Schmeidek.

Struge pri Dobropoljah. Tudi tukaj je bila v avgustu paša le na hoji in je dne 26. prenehala. Na hoji je tehtani panj vsega skupaj nabral 59·15 kg. Medu smo toliko natočili, da nam je šla trda za posodo. Čast Bogu in sv. Ambrožu za dobro letino.

Meglen.

Strlac pri Šmarjeti. Ker ni bilo nikake paše, je bilo vedno manj zalege, in ljudstva so se krčila. Morali smo špekulativno pitati, sicer nam bi ostalo za zimo le nekaj starih čebel.

Fr. Gregorčič.

Nabrežina. To leto je pri nas slabo medilo. Vsled hude suše v avgustu, tudi v septembru ne moremo mnogo pričakovati. Velika bo beda v čebelnjakih, posebno pri onih, ki bodo prepozno ali pomanjkljivo pitali.

Sila.

Deset čebelarških pravil.

(Svetovalec.)

1. Če si začetnik, ne zastavi svojega čebelarstva z več ko dvema ali tremi panjovi.

2. Kupi le dobre, močne panji, najbolje v aprilu, če so tudi dražji.

3. Ne napravljaj preveč poizkusov pri panjih in čebelah; le kadar imaš potrebno delo pri njih ga opravi z prevdarkom.

4. Pri panjovih delaj mirno, brez sunkov in ropota, s čebelami ravnaj nežno, povračale ti bodo to s krotkostjo.

5. Uporablaj pri delu malo dima, samo nekaj puhov, ker preveč dima čebele razdraži.

6. Opravljaj tudi mala dela o pravem času in ne odlagaj na jutri, kar je treba danes storiti.

7. Čebelari samo z močnimi ljudstvi; slabičev ne trpi v svojem čebelnjaku.

8. Izbiraj plemenska ljudstva dosledno in previdno; poznavaj jih poseamezna, kakor pozna pastir sleherno svojo ovco.

9. Uredi način svojega čebelarstva krajevnim razmeram primerno in izkušaj te razmere natanko spoznavati in jih proučiti.

10. Čebelari v panjih, ki so že preizkušeni ter so krajevnim razmeram prikladni, in ko si se za eno vrsto panjev odločil, ostani jim tudi zvest ter ne vpeljavaj raznih vrst v svojem čebelnjaku.

Iz poljanske doline. Čebelarska letina v naši dolini je letošnje leto zelo slaba, menda najslabša, kar jih pomnimo čebelarji. Zadnji mesec, avgust, na katerega smo stavili toliko upov, nas je prevaril. Ajda, ki je vsled suše začela zelo pozno cveteti, ni dala našim ljubljenkam nobene paše. Tudi jesensko resje ni popolnoma nič medilo, ki sicer daje skoro največ paše, zlasti v Volaki in nje okolici. Neki čebelar mi je tožil, da mu je v avgustu en panj za lakoto poginil. To ni bilo prav nič čudnega! Omenjeni čebelar je namreč imel veliko rojev in je vsakega posebej ogrebel, tako da je imel veliko število paujev, moči pa nobene. Da bi imel tak čebelar bogate čebele, bi mogla biti posebno dobra letina.

V poletju smo imeli tukaj precej dobre čebele, zlasti v juliju. Upali in tudi računali smo že, koliko škafov medu bomo natočili, in kako medene potvice bomo imeli v Božiču. Toda nesrečni avgust nas je poučil, da ni dobro delati računa brez krčmarja.

Kdor čebelarjev se letos ni poslužil sladkorja za jesensko pitanje, ta gotovo ne bo mogel dosti panjev vzimiti, zakaj malokateri panj ima toliko, da bi mu ne bilo treba dodati. — Marsikateri čebelar mi je tožil, da ima močno ušive čebele. Tudi sem to pri nekem čebelarju na lastne oči videl, kar pa se mi je naravnost grozno zdelo. Skoro na vsaki matici sva našla s čebelarjem po kakih petnajst uši in še več!

Čebelarska veselica, ki jo je priredila čebelarska podružnica, se je še precej dobro obnesla, dasi je bilo precej ljudstva zadržanega vsled vojakov, ki so bili takrat v dolini. Podružnica je z veselico pridobila toliko, da si bo tekom zime nabavila nekaj najpotrebnejšega orodja, ki bo na razpolago vsem članom naše podružnice.

M. Miklavčič.

Od Šmarjete na Dolenjskem. Poročal sem v „Čebelarja“ o razvitku čebel do konca rojenja. Zdaj pa poglejmo naprej letošnjo čebelarsko letino! Vsled obilne paše v pomladi, so se panji polnili z medom in čebelami, tako da so prvci 10 dni po rojenju tehtali povprečno do 10 kg. Če računamo, da

so izpotile čebele 1 kg voska, za katerega so porabile približno 10 kg medu, so nabrale povprečno 2 kg na dan. Izborna res za roje iz kranjičev! Vsled slabega vremena je paša od srede junija ponehala do kostanja, ki je letos v obilni meri medil. Povprečni donos v kostanju je bil 7 kg. Pregovor starih očancev pravi: „Če kostanj še tako medi, če ne krmiš, čebela lakoto trpi.“ Da pa to ni vedno res, se je pokazalo letos. Ko bi ne imeli kostanja, bili bi panji popolnoma suhi, kakor so tudi, kdor je imel spomladi slabiče, da so mu šele v kostanju rojili. Nastala je silna suša, da je zemlja čez meter globoko zijala, kot lačna ptica v gnezdu. Otave nič, ajde nič; kje naj potem kaj dobi naša ljuba žival; mar na kopri? Donos na ajdi skupno 80 dkg! Res slabo, da še nihče ne pomni kaj takega.

Dragi čebelarji! Želel sem vam spomladi veliko rojev in mnogo medu, toda le koder imate jelko, vam je bil sv. Ambrož naklonjen; pri nas pa te ne poznamo, in naš patron nas je pozabil. Zopet bo sladkor vlogo igral, le škoda, da ne dobimo brezdavčnega. Da bi ga vsaj do spomladi dobili! Zopet gre čebelarsko leto h koncu, a z bridko prevaro. Ostane nam pa še to troje: prazni lonci, upanje v boljšo prihodnost in ljubezen do čebel.

Francišek Gregorčič.

Iz Podstrmca pri Vel. Laščah. Take letine, kakršna je bila letos pri nas za čebele, še ne pomnimo. Takoj prva pomlad je dobro začela in čebele so imele obilno pašo do Velikega Šmarna, nekoliko še tudi pozneje. Ni čuda, da so tudi dobro porojile; od 17 panjev mi jih je rojilo 16 po trikrat, pa po nasvetu gosp. Likojarja, ki je predaval v naši čebelarski podružnici na Robu, sem precej družil, da imam zdaj skupno 44 panjev, ali ti so brez izjeme vsi dobri. Za nekaj sem pa gosp. Likojarju še posebno hvaležen. Priporočal je namreč, naj prvcem nalagamo škatle, da jim s tem zabranimo — vsaj pretežni večini — rojenje ter da dobimo od njih več medu. Letos je bilo to posebno umestno, ker jelka je tako obilno medila, da so bile škatle boljših prcev že v desetih dneh polne. Nekemu panju sem nalagal štirikrat zaporedoma škatlo, in vsakokrat je vagala po sedem in pol kilograma čistega medu, panju samemu pa še nič spodrezal nisem. Iz tega je razvidno, da je bilo tu v čebelarskem oziru letos res nekaj posebnega. Da bi hotelo biti večkrat tako, kako hitro bi potem zacvetelo čebelarstvo. Morebiti pa bo!

Fr. Rozman.

Iz Čušperka. Pohvaliti se moram letos. Takoj pri spomladnem pregledovanju sem bil zelo zadovoljen, ker mi ni noben panj zamrl, dasi so v okolici imeli nekateri čebelarji polovico in tudi več mrličev. Ob črešnjem cvetju so zastavile matice obilno zalege in zgodaj sem imel rojevno. Pa zelo so rojile letos. Vsak panj je dal po tri roje, a sem tretjiče vračal. Ker so bili roji zgodnji, so dobro porabili travniško pašo. Takoj po tej pa so mahstile čebele v gozd. Jelka, črna malina in zlasti srobrot, vse je medilo. Na srobrotu nisem še nobeno leto videl toliko čebel, pa kar čez celi dan. To je trajalo prav do ajde, ki je bila v začetku prav dobra, pozneje pa jo je suša nekoliko morila, vendar ne tako zelo, kot se sliši od drugod. — Posebno dobro so se mi obnesli eksportni panji. Seveda je treba zanje točila. Naredil sem si

ga, kakršen je bil opisan v lanskem „Čebelarju“ v julijevi številki. S kakšnim veseljem sem ga poizkusil! Izorno deluje, in zdaj točim, da je veselje. Ker sem čebelar, zato imam veliko upanja. Kdor pa veliko upa, bo veliko dosegel, in če to, bo moje novo točilo imelo v prihodnje mnogo opravila. Da bi tako bilo!

Anton Žitnik, prijatelj muhe.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Zahvala. Odbor čebelarke podružnice za Poljansko dolino izreka tem potom najtoplejše zahvalo vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli k dobremu uspehu naše veselice in nas v čebelarskem delu izdatno podprli.

Odbor.

Čebelarska podružnica za Novocerkev in okolico ima v nedeljo, dne 22. oktobra ob 3. uri popoldne v ljudski šoli predavanje in redni letni občni zbor. Predava gospod Hinko Karničnik. K obilni udeležbi vabi odbor.

STAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za Celje in okolico je priredila v nedeljo, dne 3. septembra popoldan pri čebelnjaku gospoda Frančiška Samca na Ložnici predavanje in svoj redni občni zbor.

V senci košatih kostanjev se nas je zbralo čez trideset vnetih čebelarjev, ki smo z zanimanjem poslušali poljudno predavanje gosp. Jurančiča o vzimljenju čebel.

Po končanem predavanju se je g. predsednik predavatelju za njegov trud zahvalil in otvoril sejo občnega zbora s primernim pozdravom.

Tajnik nam je poročal, da je podružnica, ki šteje letos 68 udov priredila dva poučna shoda in sicer o gospodarski šoli na Teharjih in pri g. Samcu. Izposojevala je različno orodje in šla tudi udom in sploh čebelarjem z dobrimi nasveti na roke.

Društvena blagajna izkazuje 33 K 7 h gotovega denarja.

Zraven tega ima podružnica različno orodje, čebelarske knjige in časopise.

Za prihodnje leto se je izvolil sledeči odbor:

Josip Kosi, predsednik in tajnik, Franjo Samec, podpredsednik, Ivan Sadu, blagajnik, Miloš Levstik, Anton Mirnik in Ignac Ofentavšek odborniki.

Po zborovanju se je pri izvrstni kapljici gosp. Samca rekla marsikatera koristna o čebelah.

Tajnik.

Uporaba voščenih odpadkov. Ravnateljstvo tovarne veleposestnika „Johann Graf Plater van der Broel, Grohs-Glockersdorf“ kupuje voščene odpadke, ostanke od stiskanja voska, mel itd. Treba je vposlati vzorec, ki se kemično preišče zastonj in se po dobroti plačuje. Poslati je najmanj 25 kilogramov skupaj.

Letalna tekma med čebelami in golobi. Nek francoski čebelar je napravil poizkus, da dožene hitrost leta med čebelami in golobi. V to svrho je zbral 12 čebel in 12 golobov. Čebele je zaznamoval z moko ter jih pustil nesti z golobi vred na 5 kilometrov oddaljen kraj ter čebele in golobe obenem izpustil, sam pa je doma pazil, kdo se prej vrne. Kot prva je priletela v domači panj čebela, in šele 15 sekund za njo golob. Druge čebele in golobje so se vrnili skoraj hkrati.

Med kot zdravilo za rane. Da je čist med izborna hladilno zdravilo pri opeklinah, je skoraj splošno znana stvar. Nemški čebelar Spitz ga pa priporoča iz lastne izkušnje tudi pri vrezninah, tudi pri zelo velikih. Uporaba je povsem priprosta. Rano je treba najpoprej dobro očistiti ter jo potem obvezati s snažno, z medom namazano platneno obvezo. Obvezo je vsak dan obnoviti, kar se lahko zgodi, ker se ne prime. Na ta način zdravljene rane se v najkrajšem času zacelijo, ker se ne vnamejo in ne gnojé.

Pridnost čebel. Na vsem svetu velja čebela za vzor neutrudljive pridnosti, vstrajnega dela in potrpežljivosti. Te lepe lastnosti, ki naj bi bile majhnim in velikim v zgled in posnemo, je s statističnimi podatki podprl neki nemški učenjak. Imeti je moral pač tudi čebelno potrpežljivost, da je po velikem trudu spravil naslednje številke skupaj. Po njegovem računu — seveda se gre tu samo za približna števila — ima Nemčija 65 milijard čebel v dveh milijonih panjev. Povprečno ima vsak panj po 25 tisoč čebel. Teh 65 milijard čebel nanosi na leto 150 tisoč metrskih stotov medu. Čebele celega sveta pa nanosijo blizu do 300 milijonov meterskih centov medu in donšajo s tem človeštvu letno okroglih 600 milijonov kron. Razun tega ima tudi vosek še velikansko vrednost. Ali so torej čebele res pridne ali ne?

Listnica uredništva.

Prosimo vljudno, kdor ima in ne rabi „Slov. Čebelarja“ l. 1906. št. 1, 2, 3, in št. 1 l. 1907. naj ga blagovoli poslati ali „Slov. čebelarskemu društvu“ ali pa g. Martinu Humeku, deželnemu sadjarskemu instruktorju v Ljubljani, Dunajska cesta 69.

VII. odborova seja

dne 5. oktobra 1911.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Navzoči razun g. A. Žnideršiča vsi odborniki.

Brezdavčni sladkor se z ozirom na visoko ceno in vsled prekasne dostave odkloni pod pogojem, da dobi društvo spomladi večjo množino.

Antonu Jagru v Ameriki se podari brezplačno „Slov. Čebelar“ in nekaj slovenskih čebelarških knjig, za kar bo poročal iz Amerike o ameriskem čebelarstvu.

Naroči se 5000 etiket za med. Oblika naj bo prikladna kranjskemu čebelarstvu. Tajniku se naroča, da potrebno ukrene

Reši se prošnja, poslana od kmetijske družbe, glede državne podpore nekega čebelarja.

Prihodnja seja bo v drugi polovici novembra.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Garantirano pristni ajdov med-pitanec
kg po 1·40 K prodaja Karol Eržen,
Podboršt, pošta Št. Vid pri Zatični, Do-
lenjsko, 2—1

Čez 100 kg medu garantiranega pisanca v
škafih razne velikosti kg po 1·26 K, v

pločevinastih posodah 5 kg 6·90 K, v
belem satovju čez 100 kg, 5 kg 7·60 K.
ima na prodaj. Kupuje tudi voščine kg
1·20 K. — Mihael Zelnik, Dvorje p,
Cerklje. 2—1

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med zajamčeno čist, v 5 kg dežicah po K 8·50 franko, v 25 kg dežah
po K 1·50 kilogram.

umetno satje iz zajamčeno čistega voska, za vsako mero prirezano,
kilogram po K 4·40, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 15·50

Pri večjem odjemu znižane cene.

poštine prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji kot so opisani v I. štev.
predlanskega „Slov. Čebelarja“ s satniki in začetki iz umetnega satja po K 4—

Iste z na žico vdelanimi sedmimi umetnimi sati po K 6·60.

Albertijeve panji kompletne kot so v lanskem „Slov. Čebelarju“ opisani po
K 12—, **Iste** z okvirnimi vrati po K 13—.

Od svojih članov prevzemlje **svitel trčan med** po K 1·30, **ajdov** po K 1—
voščine po K 1·10, **vosek** po K 3·10 kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati
podpisano pristopno izjavo. 12—8

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani,
dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v
Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.